

Perfum familiar

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és Nadal! Aquesta nit santa hem corregut a la missa del Gall o bé ens hem llevat amb alegria per a adorar l'infant a la missa major. Avui, ens asseurem a taula en família, si, ai las, les dificultats i els conflictes no ens han robat l'harmonia entre pares, fills o germans. Tots junts farem cagar el tió, cantarem nades, menjarem torrons i, fins potser, sortirem a concert, pessebre vivent o pastorets.

El Nadal té perfum familiar. No pas a causa de totes aquestes boniques tradicions familiars, sinó perquè el Nadal ens ensenya el fonament i la missió de la família.

El Nadal és la manifestació de l'amor de Déu en persona. L'amor entre les persones no és possible a distància. L'amor veritable és cara a cara (AL 12) i en l'amor la presència és més important que les paraules. Déu ens ho ha revelat: el seu amor, no podia quedar-se en paraules i missatges, havia de tenir rostre i havia de conviure amb nosaltres: Déu és amb nosaltres, ha nascut l'Emmanuel, és Nadal.

Com pot comprendre el que significa l'amor qui no té experiència de família: qui no té un pare i una mare que l'hagin estimat amb tendresa i sol·licitud; qui no ha experimentat la bellesa de la vida familiar (AL 8-30). El Nadal és una crida a fer de la nostra família una llar: que s'emmiralla "en el misteri del naixement de Jesús, en el sí de Maria a l'anunci de l'àngel [...] en el sí de Josep" (AL 65); que aprèn de la Sagrada Família de Natzaret a acceptar la voluntat de Déu i a viure totes les circumstàncies de la vida des de l'amor (AL 66).

El Nadal és també una llum d'esperança per a les famílies marcades per un camí de sofriment (AL 19-22). El Nadal no exclou ningú: ni les famílies que sofreixen a causa de la manca d'allò necessari per viure —Josep i Maria no van

trobar lloc a l'hostal i infantaren Jesús en una establia—; ni les que han de fugir a causa de la persecució —també ells fugiren a Egipte per a salvar el nen de les mans d'Herodes—; ni, tan sols, les famílies que viuen esquinqades per les enveges o avarícies, violències o infidelitats —Crist va jeure damunt la fusta de la menjadora, icona d'aquella on jauria per alliberar la humanitat del pecat que divideix i tortura—. Com llegim a AL 21: "la Paraula de Déu no es mostra com una seqüència de tesis abstractes, sinó com una companya de viatge també per a les famílies que estan en crisi o enmig d'algun dolor".

Precisament perquè el Nadal té un perfum familiar especial, us convido a llegir, aquests dies, fins a la festa de la Sagrada Família, que enguany celebrarem el proper divendres dia 30, el primer capítol d'*Amoris Laetitia*, que trobareu a la web.

